

Jonkin ajan kuluttua he saapuivat suureen kammioon, jonka halki kiemurtelivat erityisen paksut juuret. Juurien päällä tasapainotteli pikkumiehiä, joilla oli ryppyiset kasvot. Heillä oli luutia ja pitkävartisia harjoja, ämpäreitä ja pesuharjoja, ja he pesivät niillä juuria. Toiset kantoivat lyhtyjä, joissa loisti heikko valo.

”Täällä juuripuurtajat elävät”, Puuhkiainen selitti. ”He hoitavat ja hoivaavat keijupuun juuria – niin hyvin kuin pystyvät!”

Sina oli hämmästynyt. ”Tarkoittaako se, että olemme nyt keijupuun alapuolella?”

Puuhkiainen nyökkäsi. Silloin heitä kohti hyppi erityisen pieni juuripuurtaja. Sen koko naama säteili. ”Vihdoinkin!” hän huudahti. ”Olemme odottaneet sinua niin kauan! Nimeni on Mukula, ja sinun täytyy olla Sina Sähkösiipi!”

